

Til § 10.

I paragraffen er det foreslået, at kommunalreformkommissionen overtager de beføjelser, der er tillagt indlemmelsesnævnet ved landkommunalloven. Man kan næppe påregne, at der, medens arbejdet med kommunalreformen står på, vil komme sager af betydning for indlemmelsesnævnet, da problemerne i almindelighed må søges løst i større sammenhæng. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan blive rejst grænseændringssager, som ønskes forlods behandlet efter reglerne i landkommunallovens afsnit III; derfor har man fundet det mest praktisk, at kommunalreformkommissionen overtager indlemmelsesnævnets beføjelser.

Til § 13.

Indenrigsministeren er ifølge forslaget alene befojet til at gennemføre ændringer i den kommunale inddeling i overensstemmelse med kommissionens indstillinger. Kan ministeren ikke tiltræde kommissionens forslag, tilbagesendes sagen til fornyet behandling i kommissionen. Kan der ikke opnås enighed mellem ministeren og kommissionen, må indenrigsministeren træffe bestemmelse om, hvorvidt spørgsmålet skal søges afgjort ved lov.

Til § 15.

Bestemmelsen indeholder en angivelse af de problemer, der erfaringsmæssigt må løses i de vilkår, der i hvert enkelt tilfælde skal gælde for en omlægning af den kommunale inddeling.

Selv om hovedretningslinierne for overgangen til de nye kommuner fastlægges i vilkårene, vil der være en række spørgsmål, hvis løsning ikke kan vilkårsbestemmes, men som nødvendigvis må afgøres, inden reformen træder i kraft. Dette gælder således de nye kommuners første årsoverslag samt de foranstaltninger, der er nødvendige for tilrettelæggelsen af administrationen og — for amts- og købstadkommunernes vedkommende — overførslen af kommunale opgaver. Disse problemer forudsættes normalt løst gennem nedsættelse af fællesudvalg, hvis sammensætning og kompetence i relation til kommunalbestyrelserne reguleres i vilkårene. Denne fremgangsmåde har været anvendt ved de hidtidige frivillige kommunesammenlægninger.

Det har i kommunallovskommissionen været overvejet, hvorvidt der for de nye amtskommuner, hvor overgangsproblemerne kan blive ret betydelige, inden reformens ikrafttræden skal vælges særlige amtsråd ved direkte valg, således at disse råd får kompetencen til at løse overgangsproblemerne. Kommissionen har imidlertid ikke ment at burde stille forslag herom, da det må påregnes, at over-

gangsproblemerne også for amtskommunerne almindeligvis vil kunne løses gennem nedsættelse af fællesudvalg. Hvor denne fremgangsmåde ikke skønnes egnet, vil der i vilkårene kunne træffes bestemmelse om, at der ved direkte valg skal vælges et særligt amtsråd til løsning af disse problemer. Lovbestemmelser herom er derfor ikke skønnet nødvendige.

Til § 16.

Ved bestemmelsens formulering er det tilsigtet at fastslå, at særlige skatteovergangsregler bør være undtagelsen. I de gældende lovregler — jfr. landkommunallovens § 36, stk. 1, sidste punktum, og § 43 — er der mere generelt tillagt indlemmelsesnævnet og indenrigsministeren beføjelse til at fastsætte sådanne overgangsregler. Forslagets § 16 afviger fra disse bestemmelser ved kravet om, at overgangsbestemmelser kun kan fastsættes i ganske særlige tilfælde, hvor der foreligger enten væsentlige afvigelser i den hidtidige beskatningsform, eller hvor kommunerne har væsentlig forskellig økonomisk stilling. Det er endvidere foreslået, at overgangsregler for beskatningen højst må gælde i 4 år. Der er også her tale om en stramning i forhold til gældende lovgivning og praksis, hvor perioden kan udstrækkes op til 15 år, jfr. bl. a. landkommunallovens § 43. Den foreslåede begrænsning i åremålet anses for rimelig i betragtning af den udjævning, der i de senere år er sket mellem beskatningsformerne og beskatningsniveauet i de forskellige kommuner. Ved en relativ kort periode for en eventuel særbeskatning opnås, at de nye kommuner hurtigt kommer til at virke som økonomiske enheder, hvilket er af betydning for skabelsen af en fællesskabsfølelse inden for de nye kommuner, ligesom de administrative ulemper, der er forbundet med sådanne særordninger, begrænses.

Til § 17.

Erstatningsudredelse i forbindelse med ændring af kommuneinddelingen er betinget af, at der sker en afgørende forringelse af en kommunes økonomi, og der iøvrigt foreligger ganske særlige omstændigheder. Erstatningen skal udredes af den eller de kommuner, som opnår fordele ved ændringen i kommuneinddelingen, og ved fastsættelsen af erstatningsbeløbene og betalingsvilkårene må der tages ligeligt hensyn til ulemperne for den tablidende og fordele for den erstatningsforpligtede.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer reelt til reglen i landkommunallovens § 45.